

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 sierpnia 2017 r., znak (...) - 2004, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeliczył G. B. kapitał początkowy i ustalił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. w wysokości 126 618,47 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął:

- podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 1.520,37 zł (pomnożono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 124,53% - wyliczony z przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. 1989 – 1998 przez kwotę bazową tj. 1.220,89 zł);
- okresy składkowe (tj. 15 lat i 14 dni – 180 miesięcy)
- okresy nieskładkowe (4 lata 11miesiący i 17 dni tj. 59 miesięcy),
- okresy sprawowania opieki nad dziećmi (1 rok 6 miesięcy i 8 dni tj. 18 miesięcy);
- współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 77,61 %;
- średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat tj. 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn).

(decyzja k.52 – 53 plik I akt ZUS)

Decyzją z dnia 17 listopada 2017 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał G. B. emeryturę od 1 listopada 2017 r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek.

W treści decyzji wskazano, że do obliczenia emerytury przyjęto:

- kwotę składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 356.302,49 zł,
- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 472.915,99 zł,
- średnie dalsze trwanie życia tj. 261 miesięcy.

Wyliczona emerytura wyniosła 3.177,08 zł $[(356\ 302,49 + 472\ 915,99):261]$.

Okresowa emerytura kapitałowa wyniosła 809,82 zł. Łączna kwota emerytury z FUS oraz okresowej emerytury kapitałowej wyniosła 3.986,90 zł.

(decyzja k.9 - 10 odwrót plik II akt ZUS)

Odwołanie od powyższych decyzji złożył w imieniu G. B. jej pełnomocnik, który wniósł o: zmianę decyzji z dnia 18 sierpnia 2017 r. poprzez ustalenie kapitału początkowego z uwzględnieniem zarobków ubezpieczonej w postaci premii i dodatków funkcyjnych jakie wypłacono jej w okresie od 1990 r. do 1992 r. tj. podczas zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Handlowym (...); zmianę decyzji z dnia 17 listopada 2017 r. z uwzględnieniem kapitału początkowego uwzględniającego premie i dodatki funkcyjne jakie wypłacono jej w okresie od 1990 r. do 1992 r. tj. podczas zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Handlowym (...).

W uzasadnieniu odwołania podkreślono, że organ rentowy błędnie obliczył zarobki ubezpieczonej w ww. okresie, gdyż za 1990 r. wynagrodzenie ubezpieczonej powinno wynieść 6.534.498 zł, za 1991 r. 17.255.300 zł, a za 1992 r. 42.599.400 zł.

Tym samym kwota kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. powinna wynieść 130.288,51 zł, a wartość emerytury (z uwzględnieniem okresowej emerytury kapitałowej) 4.039,42 zł miesięcznie.

(odwołanie k.3 – 12)

W odpowiedzi na odwołanie, pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie. Na uzasadnienie swojego stanowiska podał, że organ rentowy obliczając kapitał początkowy przyjął minimalne wynagrodzenie, w okresie za który nie przedłożono zarobków tj. za okresy od 11 września 1989 r. do 31 grudnia 1989 r. oraz od 1 stycznia 1990 r. do 28 lutego 1990 r.

Ustalając zaś wysokość zarobków na podstawie angaży płacowych za okres od 1 marca 1990 r. do 31 maja 1992 r. organ rentowy przyjął jedynie stawkę zasadniczą oraz przysługujące ubezpieczonej dodatki funkcyjne (w okresie od lipca do sierpnia 1991r.).

(odpowiedź na odwołanie k.25 – 26)

Postanowieniem z dnia 8 lutego 2018 r. Sąd zarządził połączenie sprawy o sygnaturze akt VIII U 255/18 ze sprawą o sygnaturze akt VIII U 254/18 w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz zarządził ich prowadzenie pod sygnaturą VIII U 254/18.

(postanowienie k.16 akt o sygn. VIII U 255/18)

W piśmie procesowym z dnia 18 czerwca 2018 r. pełnomocnik ubezpieczonej wniósł o:

- 1) zmianę zaskarżonej decyzji z dnia 18 sierpnia 2017 r. poprzez ustalenie, że kwota kapitału początkowego wyliczonego na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 130.119,22 zł;
- 2) zmianę zaskarżonej decyzji z dnia 17 listopada 2017 r. poprzez przyjęcie przy wyliczaniu emerytury kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego o wartości 485.991,18 zł.

(pismo procesowe k.57)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona G. B. urodziła się w dniu (...)

(okoliczność bezsporna)

Zaskarżoną decyzją z dnia 18 sierpnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przeliczył G. B. kapitał początkowy i ustalił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. w wysokości 126 618,47 zł.

(decyzja k.52 – 53 plik I akt ZUS)

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia ubezpieczonej w następującej wysokości:

- za rok 1989 – 714.958,40 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 2.481.096 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 34,58 %,

- za rok 1990 – 4.500.700 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 12.355.644 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 36,43 %,
- za rok 1991 – 11.661.000 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 21.240.000 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 54,90 %,
- za rok 1992 – 37.367.400 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 35.220.000 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 106,10 %,
- za rok 1993 – 64.517.500 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 47.940.000 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 134,58 %,
- za rok 1994 – 73.384.300 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 63.936.000 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 137,73 %,
- za rok 1995 – 11.552,11 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 8.431,44 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 137,01 %,
- za rok 1996 – 18.242,01 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 10.476 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 174,13 %,
- za rok 1997 – 23.937 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 12.743,16 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 187,84 %,
- za rok 1998 – 36.000 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 14.873,88 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 242,04 %,

Wyliczony na podstawie powyższych danych wskaźnik wyniósł 124,53 %.

(obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego k. 54 plik I akt ZUS)

W dniu 10 listopada 2017 r. ubezpieczona złożyła wniosek o emeryturę.

(wniosek k.1- 8 odwrót plik II akt ZUS)

Decyzją z dnia 17 listopada 2017 r. , znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił G. B. okresową emeryturę kapitałową od 1 listopada 2017 r. tj. od dnia nabycia prawa do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

(decyzja k.11-12 plik II akt ZUS)

Zaskarżoną decyzją z dnia 17 listopada 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał G. B. emeryturę.

(decyzja k.52 – 53 plik I akt ZUS)

W okresie od 11 września 1989 r. do 31 maja 1992 r. G. B. była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy w Państwowym Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Handlowym (...) w Ł.

W ww. okresie G. B. wykonywała obowiązki pracownicze księgowej oraz zastępcy głównego księgowego.

(świadczenie pracy k.5 – 5 odwrót, dokumentacja osobowa ubezpieczonej k.13 plik I akt ZUS, zeznania świadka H. K. min.00:16:47 – 00:25:35 rozprawy z dnia 25 kwietnia 2018 r.)

Podczas zatrudnienia w ww. zakładzie pracy wynagrodzenie ubezpieczonej kształtowało się następująco:

- od dnia 1 marca 1990 r. – 349.000 zł plus premia 45%,
- od dnia 1 sierpnia 1990 r. – 465.100 zł plus premia 49%,
- od dnia 1 października 1990 r. – 528.500 zł plus premia 50% plus inne dodatki wynikające z obowiązujących przepisów,
- od dnia 1 lipca 1991 r. – 1.181.000 zł plus premia 40% plus dodatek funkcyjny w wysokości 180.000 zł plus inne dodatki wynikające z obowiązujących przepisów,
- od dnia 1 września 1991 r. – 1.286.000 zł plus premia 50% plus dodatek funkcyjny w wysokości 180.000 zł plus inne dodatki wynikające z obowiązujących przepisów,
- od dnia 1 listopada 1991 r. – 1.418.000 zł plus premia 50% plus dodatek funkcyjny w wysokości 180.000 zł plus inne dodatki wynikające z obowiązujących przepisów,
- od dnia 1 stycznia 1992 r. – 1.733.000 zł plus premia 50% plus dodatek funkcyjny w wysokości 180.000 zł plus inne dodatki wynikające z obowiązujących przepisów,

(angaże ubezpieczonej k.13 plik I akt ZUS)

Pracownicy zatrudnieni na stanowiskach księgowych otrzymywali wynagrodzenie zasadnicze oraz premię wypłacaną co miesiąc. Zakład pracy nie zalegał z wypłatą wynagrodzeń.

(zeznania świadka H. K. min.00:16:47 – 00:25:35 rozprawy z dnia 25 kwietnia 2018 r.)

Wskaźnik wysokości kapitału początkowego wyliczony z 10 kolejnych lat kalendarzowych 1989 - 1990, z uwzględnieniem wartości wynagrodzenia, premii oraz dodatków funkcyjnych wskazanych w treści angaży otrzymywanych przez ubezpieczoną w okresie zatrudnienia w Państwowym Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Handlowym (...) w Ł. wyniósł 130,04%:

- za 1990 roku przyjęto wynagrodzenie w wysokości 6.294.498 zł,
- za 1991 rok przyjęto wynagrodzenie w wysokości 17.255.300 zł,
- za 1992 rok przyjęto wynagrodzenie w wysokości 13.897.500 zł.

Wartość kapitału początkowego wyniosła 130.119,22 zł, a łączna kwota emerytury z FUS oraz okresowej emerytury kapitałowej wyniosła 4 041,47 zł.

(wyliczenia ZUS k.50)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dowodów z wyżej wymienionych dokumentów zawartych w aktach ZUS, a także w oparciu o zeznania świadka H. K., które korespondowały ze zgromadzoną w niniejszej sprawie dokumentacją.

Sąd przyjął, że wyliczenia dokonane przez ZUS uwzględniające w podstawie wymiaru składek premię i dodatek funkcyjny są w pełni wiarygodne i powinny zostać uwzględnione przy wyliczaniu wartości kapitału początkowego oraz kwoty należnej jej emerytury.

Ubezpieczona nie kwestionowała dokonanych obliczeń, nie składała również wniosków dowodowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie G. B. jest uzasadnione.

Wskazać należy, że istota sporu w niniejszym postępowaniu sprowadziła się do rozstrzygnięcia czy organ rentowy prawidłowo ustalił wysokość kapitału początkowego ubezpieczonej, a co za tym idzie czy prawidłowo ustalono również wysokość należnej jej emerytury.

Zgodnie z treścią art.173 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2018 roku, poz. 1270) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art.174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art.26 ust.3 dla osób w wieku 62 lat (art.173 ust.2 ww. ustawy). Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy (art.173 ust.3 ww. ustawy).

Zgodnie z treścią art.174 ust.1 i 2 ww. ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art.53, z uwzględnieniem ust.2-12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

1. okresy składkowe, o których mowa w art.6,
2. okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 punkt 5,
3. okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 punkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego, w myśl ust.3 art.174 ww. ustawy, ustala się na zasadach określonych w art. 5, 16, 17 ust.1 i 3 oraz art.18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed 1 stycznia 1999 roku.

Istota niniejszego postępowania sprowadziła się do rozstrzygnięcia czy możliwym jest przyjęcie innych wartości wynagrodzenia przy wyliczaniu kapitału początkowego ubezpieczonej. Nie ulegało bowiem wątpliwości, że wartość kapitału początkowego ubezpieczonej przekłada się bezpośrednio na wysokość świadczenia emerytalnego.

Ubezpieczona G. B. urodziła się w dniu (...), a zatem jej emerytura musiała zostać ustalona w oparciu o art.26 ww. ustawy.

W myśl wskazanego artykułu emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art.25 (podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art.24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art.173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na

subkoncie, o którym mowa w art.40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust.1a i 1b oraz art.185) przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust.5 i art.183.

Postępowanie w niniejszej sprawie sprowadziło się do ustalenia czy możliwym jest przyjęcie do obliczenia kapitału początkowego oraz emerytury ubezpieczonej wyższego wynagrodzenia niż przyjęte przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych za okres jej pracy na stanowisku księgowej w Państwowym Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Handlowym (...) w Ł. od 11 września 1989 roku do 31 maja 1992 roku.

Zgodnie z treścią §21 ust.1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. nr 237, poz.1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana regulacja §21 ust.1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 roku §20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz.U. nr 10, poz.49) wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak stanowi m. in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 lipca 1997 roku - II UKN 186/97, a także wyroki: Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 1997 roku - III AUa 105/97, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 czerwca 1995 roku - III AUr 177/95, czy Sądu Apelacyjnego Białymstoku - III AUr 294/93).

Do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń emerytalno-rentowych może być uwzględnione tylko wynagrodzenie faktycznie uzyskane przez ubezpieczoną w danym okresie, a nie zaś wynagrodzenie ustalone na podstawie przypuszczeń czy też uśrednień. Jedynie wynagrodzenie ubezpieczonej ustalone w sposób niewątpliwy, wobec którego nie istnieje wątpliwość, iż zostało ono zawyżone, może być podstawą do ustalenia współczynnika wysokości podstawy wymiaru.

W niniejszej sprawie o ile nie ulegało wątpliwości, że ubezpieczona w spornym okresie świadczyła pracę w Państwowym Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Handlowym (...) w Ł., o tyle dokumentacja pracownicza z ww. zakładu pracy nie odnosiła się do wysokości osiągniętych przez nią zarobków. Niemniej jednak stanowisko organu rentowego, który za okresy od 11 września 1989 roku do 31 grudnia 1989 roku oraz od 1 stycznia 1990 roku do 28 lutego 1990 roku przyjął wynagrodzenie minimalne, a za okres od 1 marca 1990 roku do 31 maja 1992 roku stawkę zasadniczą wraz przysługującymi ubezpieczonej dodatkami funkcyjnymi (w okresie od lipca do sierpnia 1991 roku) nie mogło zasługiwać na aprobatę.

Z ustaleń Sądu wynika, iż poza wynagrodzeniem zasadniczym i dodatkiem funkcyjnym ubezpieczona otrzymywała premię, której wysokość pracodawca określił w angażach w sposób konkretny, podając jej procentową wartość (w okresie od 1 marca 1990 roku 45%, od 1 sierpnia 1990 roku 49%, od 1 października 1990 roku 50%, od 1 lipca 1991 roku 40%, od 1 września 1991 roku 50%). Z treści angaży wynika, że premia była stałym składnikiem wynagrodzenia, została przyznana jako procentowy dodatek do wynagrodzenia. Pracodawca nie uzależnił wypłaty premii od spełnienia określonych kryteriów (np. absencji, wyników pracy). Poza premią ubezpieczona otrzymywała określony kwotowo dodatek funkcyjny.

W ocenie Sądu treść angaży określających wysokość wynagrodzenia ubezpieczonej jest jednoznaczna. Jeżeli pracodawca uzależniłby wypłatę premii od spełniania określonych kryteriów, czy też wypłacał ją w innych okresach niż miesięczne to zasady te wynikałyby z treści angaży. Co więcej angaże są opatrzone pieczęcią pracodawcy i

podpisem dyrektora przedsiębiorstwa, co prowadzi do wniosku, że wolą pracodawcy było przyznanie ubezpieczonej tak określonego wynagrodzenia.

Reasumując, stanowisko organu rentowego, iż treść angaży co do wysokości premii nie jest jednoznaczna i nasuwa wątpliwości wyrażone w uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie (brak możliwości ustalenia okresu za jaki jest wypłacana premia, brak wskazania czy była możliwość regulowania wysokości premii, czy premia była obliczana od wynagrodzenia zasadniczego czy też innych składników) w ocenie Sądu nie znalazło potwierdzenia w zebranych w sprawie materiale dowodowym.

W ocenie Sądu przedstawione dowody pozwoliły ponad wszelką wątpliwość ustalić wysokość wynagrodzenia osiąganego przez ubezpieczoną w spornym okresie.

Na podstawie dokumentacji pracowniczej ubezpieczonej, organ rentowy obliczył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz jego wartość, a także kwotę należnej jej emerytury.

Wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przy uwzględnieniu premii za sporny okres wyniósł 130,04 % (z lat 1989 – 1998) i okazał się wyższy od dotychczas przyjmowanego przez organ rentowy względem ubezpieczonej.

Wobec powyższego Sąd, na podstawie art.477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzje, zobowiązując również Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. do przeliczenia wysokości emerytury przy uwzględnieniu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 130,04%.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. zasądzając od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz G. B. kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił na podstawie §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r., poz.265)

S.B.

ZARZĄDZENIE

- 1) Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie złożenia apelacji.
- 2) Wypożyczyć pełnomocnikowi ZUS akta rentowe, zobowiązując do zwrotu w razie złożenia apelacji.

20 lipca 2018 roku